

fra nettdebatten
www.dagsavisen.no

LO krever veto mot postdirektivet

SV-gründer Finn Gustavsen sa i sin tid at EU-motstanden vant 25. september 1972 og har tapt hver dag siden. Vi kan kanskje legge til 28. november 1994, men storalliansen mellom AP, H og Frp har stort sett sørget for at Norges svar når Brussel sier hopp er «Hvor høyt?».

Dunke

EU burde vært en rådgivende instans. De har kommet med en rekke gode forslag og vedtak med tanke på standardisering og økt fleksibilitet. Det jeg ikke er like fornøyd med er sentrale beslutninger som ikke tar hensyn til lokale forhold, som f.eks. i denne saken. Kan man ikke heller bruke EU som et samarbeid for man forsøker å tilrettelegge for kompetanse- og idéutveksling istedenfor at de skal bestemme over hva ulike nasjoner skal innføre av vedtak? Hva gjør det f.eks. Tyskland at vi bevarer posten som vi har den? Bortsett fra et evt. tysk postfirma som vil være med å konkurrere? Visse områder fungerer ikke konkurransen like godt som visse kapitalister skal ha det til. Da må nasjoner få lov til å ta avgjørelsen selv. Bortsett fra dette er jeg for EU.

Emil Trygve Hasle

DAGSAVISEN PRESISERER

Dagsavisen skrev i går at 4.150 utenlandske statsborgere i løpet av dette året vil være innom politiets utlendingsinternat på Trandum. Dette er imidlertid det totale antallet personer Politiets utlendingstjeneste regner med å transportere ut i 2009. Bare 2.600 av dem vil være innom Trandum.

IVAR A. IVERSEN
Debattredaktør

Kronikk: 6000 tegn inkl. mellomrom.
Hovedinnlegg: 4000 tegn.
Innlegg/replikk: 2-3000 tegn.
Kortinnlegg: 800-1500 tegn.
Sendes til: debatt@dagsavisen.no

Legg ved portrettfoto. Innleggene kan legges ut på nett. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

La oss tenke oss at dagens fildelingstilstander fantes i 1966. Da hadde verden aldri fått høre albumet «Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band».– Hvem ville ha betalt for innspillingen av det ...?

Musikken dør, alle taper

KRONIKK
TORE MAGNUS
PETTERSSON
Syngende sangskriver

Den musikkfornyelse og kvalitetsberikelse alle vi musikkelskere går glipp av i dagens situasjon er ikke målbar for dokumentasjon. For å komme i nærheten av å forstå hvilke tap musikkonsumentene påføres i vår tid, kan det være tjenlig å gjøre et tankeeksperiment: La oss si at internett eksisterte, slik vi kjenner internett i dag, allerede i 1966. Og la oss si at det fra høsten 1966 ikke lenger skulle være ulovlig å dele opphavsrettlig beskyttede musikkfiler – all publisert musikk skulle være gratis!

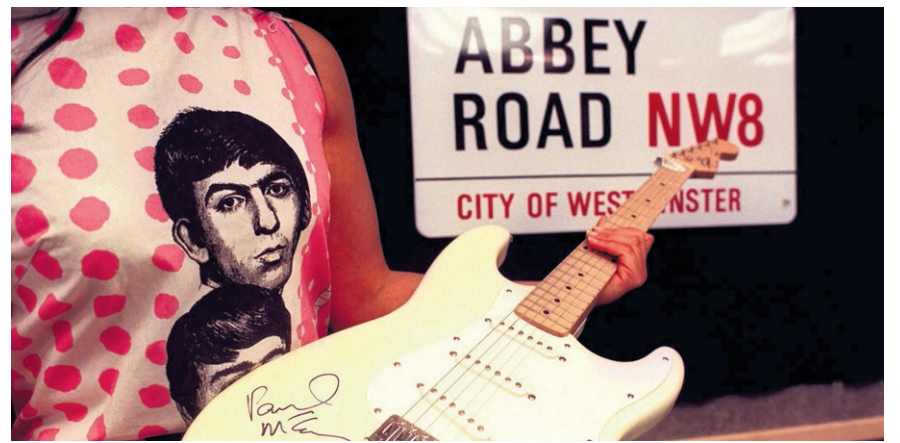
29. august 1966 spilte The Beatles sin siste offentliggjorte konsert. Gruppen var gått lei av at majoriteten av publikum ikke kom for å lytte til musikken deres, men for å oppleve en hylende happening. – Fra dette tidspunkt og fram til gruppens oppløsning i 1970 spilte ikke The Beatles én eneste konsert for et betalende publikum. Gruppen ble et rent studioband.

Etter noen måneders tiltrengt pause samlet The Beatles seg 24. november 1966 i Abbey Road Studio og startet innspillingen av «Strawberry Fields Forever», som koblet med «Penny Lane» ble utgitt som singel 13. februar året etter.

I ytterste konsekvens ville denne platen bli solgt i ett eksemplar, som hele verden gratis fikk dele seg imellom over internett. En annen konsekvens er åpenbar: Ingen ville tjene penger på utgivelsen. Dette ville utløse en alvorlig diskusjon hos investorene i plateselskapet: De hadde en gruppe de ikke tjente penger på. Plateselskapet ville umulig se seg tjent med å betale skyhøy studioleie i månedsvis gjennom flere år for en gruppe, som ikke ga dem valuta tilbake.

Innspillingen av det påbegynte albumet «Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band» ville umiddelbart blitt stanset. Og gruppen The Beatles, som nektet å opptre, ville i samme øyeblikk være historie. Verden ville aldri fått høre «Lucy in the sky with Diamonds», «She's leaving home», «When I'm sixtyfour», «Lovely Rita», «A day in the life», «All you need is love», «Lady Madonna», «Hey Jude», «Get back», «Come together», «Something», «Here comes the sun», «Let it be», «The long and winding road» ...

Tør noen gjette hvor mange fantastiske potensielle innspillinger verden går glipp av i våre moderne dager, fordi stadig færre er villige til å finansiere innspillinger av nyskapende musikk i et marked som tørker inn

Nå er de ikoner. Hva hadde The Beatles vært om de vokste opp i fildelingens tid? FOTO: SCANPIX/AP

– og som i ytterste konsekvens vil forsvinne?

Jeg hører røster hevde at problemet bør løses ved at musikkbransjen kan få kompensasjon fra det offentlige for sine tap. Men synes de samme røster at hvem som helst skal kunne gå inn i en butikk og stjele til seg varer, eller ta seg inn i et hjem og stjele med seg andre borgeres eiendeler, og så skal det offentlige betale de fornærmede kompensasjon for sine påførte tap?

Skulle inntektsgrunnlaget for medlemmene i studiobandet The Beatles bli overført til en slags trygdeordning, for at internettbrukerne skulle få fortsette å laste ned musikken deres gratis? Jeg har min største tvil om Storbritannias myndigheter ville betalt regningen for at The Beatles skulle få oppholde seg i verdens mest kostbare studio i månedsvis av gangen, mens de skapte albumene Sgt. Peppers, Abbey Road, The White Album. Og ville The Beatles, på trygd, låte like inspirerende?

Men internett eksisterte ikke da The Beatles skapte sitt Sgt. Peppers og andre fantastiske studioprodukter. I ettertid kan musikkelskere prise seg lykkelig over at The Beatles slapp å være opptatt med å holde konsserter. For om så var, er det mer enn tvilsomt om de ville hatt overskudd til å utvikle tilsvarende nyskapende kvaliteter i studioprosjektene sine.

Der er mange bransjer, med dyktige, høyt kvalifiserte og lidenskapelige mennesker, som gjør store tjenester for vår samtid; legevitenenskap, datateknologer, forskere innen klima / fornybar energi. Er der noen av oss andre som ikke unner disse ildsjelene å kunne påberope seg opphavsrett, enn si; ta seg betalt for sitt utviklingsarbeid? Er det noen av oss som ikke synes at det er påkrevende at patentrettigheter respekteres?

Historien har vist at de land som underkuer, istedenfor å premiere, innbyggernes vilje til innsats og risiko, vil forfalle. Hvor

mange Lennon-er fikk ikke slippe til i studio i 2009? Hvor mange begavede McCartneyere måtte vende tilbake til sin yrkeskarriere som tapetserer for å tjene til livets opphold?

Jeg vil tro de færreste internettbrukere putter varer i lommen når de går inn i en butikk. Og jeg tror heller ikke at internettleverandører har for vane å bedrive heleri av fysisk tyvegods. Nei, man gjør ikke det fordi det er moralsk forkastelig, og dessuten har vi lover som forbyr begge aktiviteter. Men de samme internettleverandører og internettbrukere ser ikke at konsekvensen av deler av deres virksomhet på internett, også strider mot loven – og at friheten på internett leder oss inn i et opphavsrettlig anarki, som gjør oss alle til tapere.

Jeg hører kunstnerøster rope på kulturministeren. Men om så denne saken dreide seg om tyveri av fysiske bøker i papirformat, så var heller ikke dette en sak for håndtering i Kulturdepartementet. Dette er en sak for lovhåndhevere. Men problemet for politiet er at omfanget av tyveri på internett ikke er målbart, tyvegodsset er ikke fysisk, og tyven synes ikke.

Like fullt hører saken hjemme på justisministerens bord. Saken dreier seg simpelthen om borgeres rett til beskyttelse mot lovovertrædelser, som allerede er nedfelt i det eksisterende lovverk. Det finnes redskaper for å motarbeide ulovligheter på internett. Det tas grep i andre land. Flere europeiske land har startet arbeidet med å tilpasse lovteksten til vår moderne tid.

Og nå er det din tur, herr justisminister. Opphavsretten lider, musikken dør, og det er du som står med ansvaret.

Tore Magnus Pettersson bruker Tore Magnus som artistnavn. Han vant i 1971 NRKs «Talent 71» for sin tonesetting til Inger Hagerups dikt «Våre små søsken». Da fantes heller ikke internett.